

CHRONICLE

www.studentsummit.cz

15. PROSINCE 2007

2/XIII

- Rozhovor s Cyrilem Svobodou
- Setkání s panem Akasakou
- Proběhl BERMUN
- Konference v Annapolis

Václav Kopecký,
generální tajemník

Vážené delegátky, vážení delegáti,

je mi potěšením přivítat vás na stránkách druhého vydání summitových novin Chronicle.

Když jsem byl poprvé delegátem, octl jsem se v naprosto neznámém světě. Diplomacie, mezinárodní vztahy či OSN – ta slova mi nebyla úplně neznámá, přesto jsem jejich obsahu příliš nerozuměl. Ve chvíli, kdy jsem prvně vkročil do auly Vysoké školy ekonomické a kolem mne sedělo přibližně 300 lidí, cítil jsem se poněkud nesvůj. Ve výboru na mne čekalo další překvapení v podobě delegátů a delegátů, kteří nejen že uměli výborně mluvit, ale také znali věci, o kterých jsem tehdy neměl ani ponětí. Postupem času jsem však svůj údiv překonal a stal jsem se jedním z nich. Mnozí se časem stali mými výbornými přáteli či kolegy.

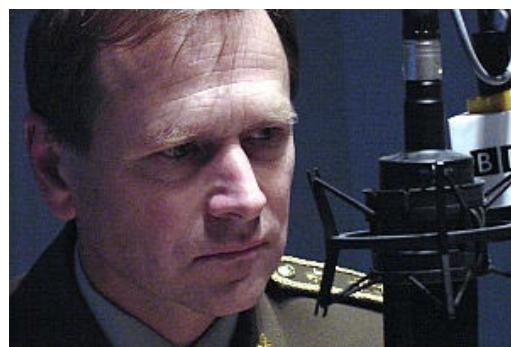
Téměř celý ročník je ještě před vámi. Mluvte, obhajujte názory svých zemí, ptejte se a poznávejte lidi kolem sebe. OSN či NATO jsou organizace, na jejichž půdě člověk nesmí váhat vyslovit své stanovisko. To staré české přísloví s mlčením a zlatem zde rozhodně neplatí. A nezapomínejte na jednu věc. Právě teď vedle vás možná sedí budoucí kamarád, kolega, přítel či přítelkyně. Bud'te si jisti, že Summit vám přinese ještě mnohá překvapení.

Václav Kopecký

Host workshopu

Armádní generál **Jiří Šedivý** se narodil 3. ledna 1953 v Příbrami. Po střední vojenské škole absolvoval v roce 1975 Vysokou školu pozemního vojska ve Vyškově. Od velitele tankové roty se vypracoval až do funkce náčelníka štábu divize.

V letech 1993 až 1994 studoval na U.S. Army War College v Pensylvánii. Po návratu velel brigádě rychlého nasazení v Havlíčkově Brodě a stál v čele českého kontingentu IFOR v Bosně. Před jmenováním náčelníkem Generálního štábu Armády České republiky byl devět měsíců velitelem pozemního vojska. Když v roce 2002 funkci náčelníka Generálního štábu opouštěl, za své největší dluhy vůči Armádě ČR považoval stav vzdušných

Zdroj: bbc.co.uk

sil a poddůstojnického sboru. V květnu 2002 ho bývalý prezident Václav Havel povýšil do hodnosti armádního generála.

Jiří Šedivý je ženatý a s manželkou Marií má dvě dcery.

- pj -

Kdyby to bylo možné, tak se zúčastním, říká Cyril Svoboda o PSS

Pozvání na I. workshop přijal bývalý ministr zahraničních věcí, současný poslanec za KDU-ČSL, ministr vlády ČR a předseda Legislativní rady vlády ČR Cyril Svoboda.

Kdybyste měl v mládí možnost účastnit se projektu podobného Pražskému studentskému summitu, učinil byste tak? A proč?

Učinil a určitě by mě to bavilo a zajímalo. Já jsem se celý život pohyboval v prostředí, kde se o politice

mluvilo. Moji dědečkové byli v politice aktivní, máme v rodině jednoho ministra z období mezi válkami. Takže jsme se vždycky politikou zabývali, bohužel za totality jenom tak, že se nadávalo na režim, ale dnes už aktivně. Takže kdybych byl studentem a bylo by to možné, tak se zúčastním.

Myslíte si, že účast v Pražském studentském summitu může studentům v budoucnu pomoci uplatnit se v politice?

Pokračování na straně 2

Pokračování ze strany 1

Nepochybně, určitě to pomůže. Nemyslím si, že tady dostanou nějaké nové speciální znalosti, to si musí nastudovat sami. Ale to, co je potřeba do politiky, je schopnost mluvit, argumentovat, být schopen obhájit svůj názor, svůj názor prosazovat a učit se týmové práci, to znamená hledat společnou pozici a v týmu ji hájit.

Co považujete za největší úspěch ve svém životě?

Největší úspěch ve svém životě? To, že jsem si vzal svoji ženu.

A co byste označil za největší výzvu v vašem životě?

Já nevím, jaká výzva je největší, protože ještě neumím říci, jestli mě ještě něco nepotká. Ale nepochybně v únoru 1990 - dělal jsem státního notáře a přišel ke mně člověk, který řekl, že je potřeba, abych šel do veřejného života. A já jsem asi po hodinovém rozmýšlení opověděl, že jdu, zapíchl jsem původní řemeslo, pověsil jsem ho na hřebík a šel do politiky. To byla v zásadě změna dramatická.

Jaký je váš osobní postoj k vybudování americké protiraketové základny na našem území?

Je to nutnost. Protože musíme brát v úvahu, že jednoho dne, že jednoho dne, nemyslím dnes, ale třeba za deset patnáct let může být vybudován systém jaderného ohrožení, který nás bude ohrožovat, a někdo bude moci proti nám vystřelit raketu, která nás bude moci zasáhnout. Proti těmto typům hrozeb máme štít vybudovat. Jestliže to nikdy nenastane a nikdo tu raketu nevystřelí, tak nevádí. Sice jsme štít vybudovali za drahé peníze, ale nevádí. Ale je naprosto jasné, že jsou nějaké režimy, u kterých existuje možnost hrozby, že budou tyto rakety vyrábět, aby nás ohrožovaly, a tyto režimy mohou ztratit elán, když uvidí, že my se účinně proti těmto hrozbám chráníme. Zkrátka ti, kteří říkají že ne, si podle mě zahrávají s bezpečností našich budoucích generací.

Máte v nějakém směru obavy ze vstupu České republiky do Schengenského prostoru?

Nemám, to bude dobře. Budeme se volně pohybovat, nebudou nikde žádné hranice. Ale nepochybně to bude znamenat, že legální a nelegální migrace bude probíhat v rámci celého

Schengenského prostoru, takže se musíme připravit na to, že asi ne hned příští rok, ale za pár let bude naprosto běžné, že imigranti, kteří budou putovat přes jižní křídlo Evropy napříč Evropou, se dostanou i k nám a zůstanou u nás.

Jaký je Váš názor na výstavbu Kaplického knihovny na Letné?

Já jsem zpočátku byl v šoku, ale poté jsem si uvědomil, že dnes lidé jezdí do Sydney, aby viděli budovu opery, která tehdy šokovala všechny. Zdála se jako naprosto nepřijatelná, ohrožovala politický systém v Austrálii, padly na to vlády, protože se to ani pořádně nezaplátilo, byl to velký problém a dneska je to dominantna Sydney a je na každé fotografii a pohlednici. Ale v každém případě je to netradiční, je to něco nového. Já nevím, jestli patří na Letnou, nejsem odborník, ale v zásadě říkám ano, nemáme se bát vybudovat něco, co možná bude někoho šokovat, ale bude to atraktivní nejen pro nás, ale i pro někoho, kdo navštíví Prahu.

Švejnar nebo Klaus, a proč?

Na tuto otázku stále ještě neodpovídám, protože volba prezidenta je mnohem komplikovanější, než se na povrch zdá. Má to vazbu na evropské předsednictví ČR, na směřování politických stran do budoucna. Musíme o tom velmi přemýšlet. A protože dnes jsou ti kandidáti vyprofilováni již dva, je třeba celou věc velice pečlivě zvažovat. Důležité je, a to mi zatím chybí u všech kandidátů, aby napsali na kus papíru svůj vlastní program. Protože volí se proto, aby ten člověk splnil svůj slib. A marná věc, poslanci a senátoři volí jako zástupci všech občanů a oni musí vědět, proč volí Václava Klause nebo proč volí Jana Švejnara.

Jakou knihu právě čtete?

Teď jsem dočetl knihu od Milana Kameníka, Burgundsko, kraj mnichů, a tu mám teď na nočním stolku.

Co budete dělat po zbytek víkendu?

Dnes se ještě zúčastním za vládu vzpomínkové modlitby Židovské obce jako projev solidarity proti pochodu neonacistů. A odpoledne máme oslavu všech našich čtyř synů, protože se narodili v rozmezí čtrnácti dnů, ne v jednom roce, samozřejmě, ale všichni slaví své narozeniny dohromady.

- pj -

Perličky

„...omamné a psycho-tropické látky...“

delegát KLDR, I. výbor

Delegát Tanzanie se zamotal do svých myšlenek: „Jak jsem tedy řekl, trvám na tom, co jsem řekl...“

„Delegátka mě zaujala...“

delegát Mexika, I. výbor

Data konání přípravných setkání

- 3. workshop – 19. ledna 2008**
- 4. workshop – 9. února 2008**
- 5. workshop – 8. března 2008**

Workshopy se vždy konají v prostorách
Vysoké školy ekonomické.

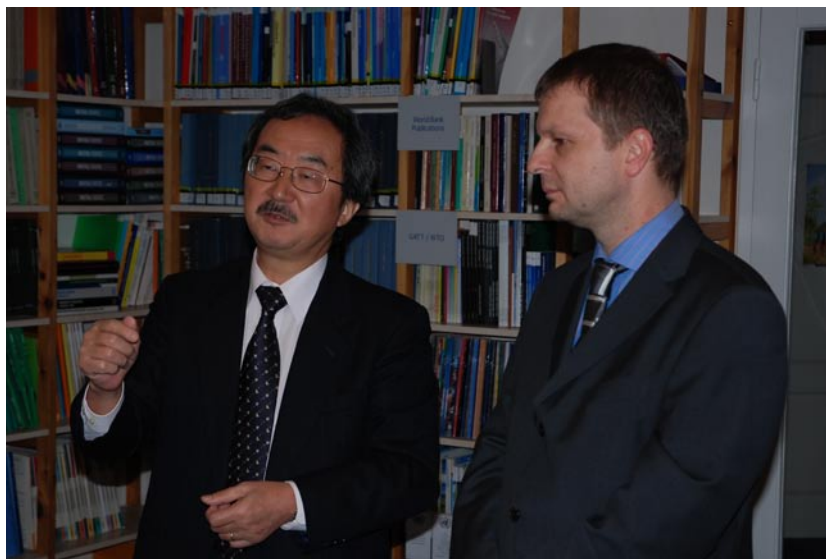
Setkání s panem Akasakou aneb přívětivá tvář OSN

Sekretariát Modelu OSN dostal jedinečnou příležitost – setkat se s panem Kyiotaka Akasakou, jedním z nejvýše postavených lidí v novém Ban Ki - Moonově týmu. Číše vína a uvolněná atmosféra umožnila započít diskusi i na politicky ožehavá témata jako globální změny klimatu, lidská práva, multilateralismus, pozice Světové obchodní organizace a Organizace spojených národů ve světě.

Pan Akasaka zastává úřad „Under-Secretary-General for Communications and Public Information“. Do jeho kompetence tedy spadá komunikace s veřejností a má také na starost chod informačních středisek OSN. Symbolicky se tedy setkání s ním konalo v Domě OSN na náměstí Kinských v Praze.

Pro vás, delegáty, bude zajímavá skutečnost, že kariéra pana Akasaky začínala také v Modelu OSN, i když na druhém konci světa - v Tokiu. Tehdy se prý stalo jeho snem stanout před skutečným plénum Valného shromáždění a zastupovat svůj domovský stát, Japonsko. O třicet let později se mu toto přání vyplnilo.

Nutno podotknout, že i přesto, že Akasaka

strávil v Praze pouhých pár hodin, byl o naší politické situaci dobře informován. Neopomněl zmínit kontroverzní postoj českého prezidenta ke globálním změnám klimatu a naznačil možné problémy, které by nám jeho postoj mohl na mezinárodní scéně způsobit. Naopak vyjádřil podporu České republiky v jejím snažení upozorňovat na porušování lidských práv všude, kde je potřeba.

Setkání s panem Akasakou mělo i druhou dimenzi - měli jsme možnost setkat se s člověkem, který je nadšený ze své práce a věří v její smysl. Možná právě díky lidem, jako je on, má činnost OSN nějaké výsledky a Organizace spojených národů je stále důležitým hráčem na mezinárodní scéně.

- jd -, -zb -

O strachu

„Není špatná otázka, pouze špatná odpověď.“ Tohle byla jedna z prvních vět, kterou jsme slyšeli na prvním workshopu z úst Cyrila Svobody.

Musím se zeptat, nejen pana ministra, ale i vás, na váš osobní, vlastní a jedinečný názor. Názor je totiž jedna z mála věcí, která může být zcela subjektivní. Za možnost vyjádřit ten svůj bojovali naši rodiče před osmnácti lety a dnes a denně tak činí ve světě lidé, kteří kvůli svým přesvědčením umírají. Jedinečnost názorů, postojů a přesvědčení, možnost volby a vyjádření se je to, co dělá naši společnost demokratickou. Vážím si lidí, kteří si dokážou vlastní názor vytvořit, vyslovit jej a obhájit, proto si vážím i pana Svobody.

Pan ministr, jehož odborné vystoupení nám mělo osvětlit roli České republiky ve světovém systému, nám pod hávem odbornosti, skryt za hradbou funkce řekl, že: „Česká republika musí být vidět!“ Dále tvrdil, že nesmíme ze dne na den měnit své postoje, že by se zkrátka naše zahraniční politika měla kontinuálně vyvíjet nezávisle na tom, kdo zrovna vyhraje volby. S tím nemohu než souhlasit, jenže celé vystoupení Cyrila Svobody vyznělo více jako prezentace jeho osobního přesvědčení, než nezaujatá přednáška.

Závěrečná agitace mě pouze utvrdila v přesvědčení, že se snažil „kout železo dokud je žhavé“, konec konců, některým z nás už bylo osmnáct a lidovci si ve volebních průzkumech nevedou vůbec dobře.

Předseda Legislativní rady vlády citoval předsedu francouzského ústavního soudu, který potvrdil, že vláda Francie se bojí uspořádat referendum o ratifikaci nové evropské smlouvy. Francouzská vláda si totiž nemůže dovolit dostat oficiálně potvrzeno, že podepsala něco, k čemu nemá mandát veřejnosti.

Tak jsme to hezky chytře uzavřeli. Francouzi mají strach. Ale co my? Nemá v tom případě naše vláda také strach? Nebojí se náhodou pan Topolánek a spol., že by jim v případě uspořádání referenda dala česká společnost jasně najevo, že radar nechce? Nebo se bojí naši ministři hněvu hegemonu, kdyby uposlechli svůj lid a základnu odmítli?

Svoboda si myslí, že by vláda neměla dávat novou evropskou smlouvu k prozkoumání ústavnímu soudu, tvrdí totiž, že vláda nemá co pochybovat o své ústavnosti. Znamená to tedy, že v demokratické zemi má být absolutistická vláda? Znamená to, že sám sbor ministrů má právo měnit ústavu, nebo si jí alespoň vykládat podle toho, jak se mu líbí? Je dobře, že soud smlouvu posoudí, alespoň Evropě ukážeme, že naše demokracie už je opravdu dospělá a že v České republice je moc soudní nezávislá na moci exekutivní.

A proto, není tím, kdo se bojí, nakonec sám Cyril Svoboda? O co má větší strach? O naši demokracii nebo o svou židli?

Karolina Křišťanová
Nigérie, III. výbor

Budou mít Palestinci opravdu vlastní stát?

Téměř šedesát let vlekoucí se konflikt je jedním z nejdiskutovanějších témat dnešní doby. Navzdory protestům všech jeho sousedů byl roku 1948 stát Izrael založen. Tento čin si vyžádal tisíce mrtvých a miliony uprchlíků. Nastane po šedesáti letech konečně změna?

Když byl v květnu roku 1948 zakládán Izrael, spousta lidí měla opět novou naději do budoucna – naději, že Židé budou mít vlastní stát, po kterém toužili po několik generací a že konečně nebudou doma „všude, ale nikde“. Tyto naděje však přišly do 24 hodin vniveč. Od této chvíle nemají obyvatelé Izraele, ale ani Palestinci klid. Nikdy neví, co přijde zítra a jaké nepokoje budou muset řešit. Obě země prošly četnými potyčkami, ale i velkými vojenskými konflikty, které ve svém důsledku přinesly jen další mrtvé, ale žádná

řešení. Zanechaly po sobě tisíce rodin postrádajících své příbuzné doufajíc, že jsou snad někde naživu a že se jednou vrátí domů.

Pro mnohé je celý arabsko-izraelský konflikt zbytečným válčením pro nic, pro jiné je to otázka hrdosti. Arabské obyvatelstvo se nedokáže smířit s faktem, že na území, které obývali po dlouhou dobu oni, jsou teď Izraelci, kteří je svými osadami vytlačují do sousedních států. A sousedé Izraele jsou dnes již možná právem rozlíceni kvůli milionům palestinských uprchlíků, které musí na svá území přijímat. Ačkoliv se obě země několikrát pokoušely dohodnout na řešení situace a také několikrát uzavřely příměří. Vždy bylo toto příměří ať jednou či druhou stranou porušeno a vše se vrátilo do starých kolejí.

V těchto dnech, po téměř šedesáti letech vzájemných konfliktů, zařadil prezident Spojených států amerických George W. Bush problematiku Izraele a Palestiny na první místo své zahraniční politiky. Šéfka americké diplomacie Condoleezza Riceová na

Zdroj: aktualne.cz

tiskové konferenci v Ramalláhu, kde se sešla spolu s nejvyšším představitelem Palestiny Mahmúdem Abbásem, oznámila, že „je čas na vznik samostatného Palestinského státu“. Celá tato otázka byla hlavním bodem jednání na mírové konferenci, která se uskutečnila v listopadu v americkém městě Annapolis.

Úspěch konference již od počátku ohrožovaly vzájemné požadavky zemí, které se konference zúčastnily. Představitelé Palestiny a zástupci jiných zemí Blízkého východu požadovaly, aby do jednání byly zahrnuty body jako hranice státu, otázky Jeruzaléma a uprchlíků. Požadovali také, aby celý mírový proces byl časově ohraničen. Naopak představitelé Izraele byli k těmto požadavkům skeptičtí, argumentovali tím, že není třeba ukončit jednání s přesnými časovými

požadavky. Ať už do Annapolisu jeli politici s čímkoliv, nakonec udělali ústupky a vše vyřešili alespoň částečným kompromisem. Do konce roku 2008 by měl být obnoven mírový proces a obě strany by se měly snažit uzavřít konečný mír. Premiér Izraele Ehud Olmert naznačil, že by Izrael mohl začít vyjednávat o Jeruzalémě. Konkrétně o přenechání jeho poloviny, ve které se nalézá svaté místo muslimů, tedy mešita al-Aksá, Palestincům.

Vznikne tedy samostatný Palestinský stát? A přinese to do regionu Blízkého východu konečně klid? Průzkum provedený univerzitou An-Nadžah mezi obyvatelstvem Palestinské samosprávy ukazuje, že sami Palestinci v úspěch konference příliš nevěřili. Dokazuje, že v založení Palestiny věří pouze 30% dotazovaných, zato o neúspěchu je přesvědčeno téměř 55% dotazovaných.

- kp -

Perličky

„...Skončil čas slov, přišel čas jednat! My pouze nechceme, aby to bylo za účasti Ruska, protože s nimi máme špatné zkušenosti!“

delegát Gruzie

„Japonsko nakoupí neprodejná japonská hnojiva, doveze je do Iráku v rámci poválečné obnovy a pak musí vynaložit další prostředky, aby je zlikvidovalo.“

delegát Ruska

Delegát Makedonie: „Nejsem na seznamu států.“
Předsednictvo: „A zkusil jste najít FYROM?“

během jednání ve WTO

„Chtěli jsme nějaký stát, který se ve 20. století neúčastnil válečných konfliktů, tak vedoucí delegace vybral Vietnam.“

delegát Vietnamu, WHO

„Pod text stanoviska napište jméno státu a název delegáta.“

Ladislav Drha, místopředseda WHO

„... Z nepřátel je lepší dělat spojence, než mrtvolu.“

delegát Německa

„Děkuji za to, že delegát Brazílie je zticha.“

předsednictvo poté, co tento delegát podal několik desítek technických poznámek.

In what ways does having one superpower, (USA) affect international relations today?

The United States of America continues to be an unquestionable military and economic hegemonic power. Even more so, the end of Cold War precipitated the global rise of the USA's power, as the only adversary (the Soviet Union) was defeated. Through its membership in various international organizations (e.g. NATO, WTO, and the UN), the USA is able to further magnify its power. However, the US finds it increasingly more difficult to exercise its power freely as it faces new challenges from global terrorism, a weakening of its own power and emerging adversaries.

This article will examine how and to what extent the USA, as the only superpower, impacts international relations today.

Arguably, the USA manages to guarantee a sort of permanent peace in the world. However, this extends only to areas where the USA wants to maintain peace. Thus, the USA's military might deters potential aggressors in Europe, East Asia and the Middle East.

Being the one and only superpower also places a tremendous responsibility on the USA to carry. Each and every decision made by Washington can have far reaching consequences for the rest of the world. In other words, there is very little the international community can do if Washington decides to pursue a "go-it-alone" policy. Furthermore, other members of the international community understand that it is better for them to stay on good terms with Washington rather than oppose it.

Another disadvantage of having only one superpower is that for a country or a group of countries it is much easier to call upon the USA when the going gets tough. During the 1990s, the USA had to intervene in the Balkans as the EU lacked the means and resolve to stop the bloodshed. Similarly, the Middle Eastern Peace Process is very much under American control. Despite attempts at international mediation, it is the USA who can bring about a lasting peace between Israel and Arabs.

The USA's military and economic supremacy has been long undermined, however.

At the beginning of the 21st century, the US military is bogged down in Iraq and the American share of the global economy has shrunk significantly. In fact, the invasion of Iraq is probably the last manifestation of the "go-it-alone" tendency in American foreign policy. Perhaps, more than ever, the USA has to seek support from other members of the international community. For example, in containing Iranian nuclear ambitions, Washington has to rely on the EU and some of the Gulf countries.

The assertive US foreign policy alienates potential allies as well as aids the enemies and potential aspirants to succeed the USA as the next superpower.

To conclude, one might argue that having only one superpower in international relations reduces tensions, as there is no one to openly challenge the superpower. The USA is ready to promote peace and prosperity in those corners of the world where its vital interest are at stake. On the other hand, US foreign policy failures will be felt throughout the world.

As I have demonstrated above, the USA as a superpower is in decline and faces many challenges and restrictions to its freedom of action. I would argue that even though the USA enjoys unrivaled military and economic supremacy, it often becomes a scapegoat for its lack of will to act. This is, however, more due to the fact that the USA is in a much weaker position now, rather than its small appetite for international engagement. Being constrained by the global economic realities and the fallout of the Iraqi War, the USA is being pushed toward a more conciliatory foreign policy. Thus, the global trends slowly but surely reduce American power.

- js -

Prosinec – měsíc druhý: Bilance 007

Do Vánoc zbývá něco málo přes týden. Obchody jsou přeplněné. Lidé šílí. Vozíky jezdí. Švy praskají. Lidé nakupují jak o závod. Dárky, jídlo, pití. Najednou jim nevadí zdražování. Skoro každý den slyším minimálně jeden nářek nad zvyšováním cen. Máslo, plyn, elektřina, poplatky u lékaře. Já upřednostňuji fakta. A věřte mi – já mám pravdu a kohokoliv z vás semelu jako kafemlejek. Před revolucí stálo máslo 10 Kč. Průměrný plat byl kolem 3 000 Kč. Při dnešní průměrné mzdě přes 21 000 Kč by tedy logicky mělo stát 70 Kč. A nestojí. Kde je to zdražování? Okomentoval bych to jen několika pojmy. Výrazně rostoucí životní úroveň, zdravá inflace, stoupající mzdy, klesající nezaměstnanost, biopotraviny, rapidně rostoucí poptávka v Číně nejen po energii či pšenici. Panika

je evidentně zbytečná. Lidé jsou strašeni. Navzdory všem globálním vlivům si my v Česku žijeme velmi dobře. Co situace v Kosovu? Krize v Belgii? Chudoba v Africe? Genocida v Darfúru? Konflikty na Blízkém východě? Živelné katastrofy? Ale typický Čech bude nad zlatavým mokem dál nadávat a žvanit. Přitom například poplatky ve zdravotnictví jsou nezbytný nástroj proti plýtvání. Jednoznačně přispějí k zefektivnění zdravotnických služeb a zlepšení péče pro ty, kteří to opravdu potřebují. Holt si odpustíme jedno pivo měsíčně, při průměrné české spotřebě se nic nestane. Konečně zavládne větší solidarita bohatých s chudými, trošku větší sociální spravedlnost. Mě víc než zdražování děsí jiná věc – bulvarizace médií. Vytahují se

Pokračování na straně 6

Pokračování ze strany 5

skandály, soukromé záležitosti, titulky jsou prázdné a falešné jak brízy, obsah se vytrácí. A k tomu neustálé strašení veřejnosti. Copak to vážně někdo čte? Copak vážně někdo nepřemýšlí racionálně? Evidentně nepřemýšlí.

Do Vánoc zbývá něco málo přes týden. Za 6 dní vstoupíme do Schengenského prostoru, padne další bariéra. Konec roku vybízí k bilancování. Každý z nás, až bude trávit zbytky bramborového salátu a vanilkových rohlíčků, se chtíc

nechtíc zamyslí nad tím, co mu přinesl rok Jamese Bonda (007) a co jej čeká v roce příštím. Přestože je zítra třetí adventní neděle, my jsme tu dnes kvůli budoucnosti. Nejen naši. I já. Redakce Chronicle je opět přinucena otisknout můj článek. Ani členové redakce netuší, kdo jsem. Dá se říct, že můj vliv na Modelu roste, a to ještě nic není. Skrývám se pod maskou anonymity, protože mám strach vyjadřovat své názory na dění kolem sebe nahlas. Něco se blíží. Něco se stane. Již

brzy. Já to vím. A chci vás varovat. Opět sedím mezi vámi a pobaveně sleduji, jak při čtení těchto řádků se rozhlížíte kolem sebe. Dívám se teď na vás? Kde asi stojím? Jaké mám pohlaví? Jakou mám barvu pleti? A co vám chci sdělit? Všechny odpovědi dostanete. Včas. Zatím vám nechám prostor pro vaše spekulace a přeji vám krásné Vánoce a hodně síly do nového roku. Bude stát za to. JÁ to vím!

Váš DELEGAT©

BERMUN

... z pohledu „pedagogického dozoru“

Tato krátká pasáž je určena delegátům starším, kteří přemýšlejí, jak budou trávit čas poté, co nastoupí na vysokou školu a nebudou se tudíž moci Berlínského modelu Spojených národů zúčastnit jako delegáti. Nabízí se možnost jet jako „chaperon“ – osoba, která je zodpovědná za šťastný příjezd i návrat své delegace. V praxi to znamená zkontaktovat organizátory (doporučuji začít na www.bermun.de) a vyřídít s nimi vše potřebné, sehnat sponzora (pokud se vám nechce platit účastnický poplatek), pomáhat svým svěřencům se psaním úvodního projevu či jim poradit se strategií v jednáních a především zajistit organizační stránku věci (odjezdy vlaků, kdy je potřeba kde být apod.). Není to tolik práce, jak by se mohlo na první pohled zdát – nejedete totiž se šestiletými dětmi, ale s téměř dospělými lidmi. Pokud na to nejste sami (chaperoni totiž mohou být i dva), pak je to téměř hračka.

A navíc má taková funkce převážně příjemné stránky – máte spoustu volného času, neboť nemusíte chodit na jednání a můžete tak poznávat krásy Berlína, kterých je opravdu hodně – bezpočet galerií, muzeí, pamětihodností starých i nových (Brandenburská brána, Reichstag se svou novou kupolí, památník obětem holocaustu; Berlín je navíc přímo rájem moderní architektury), ale i obchodů, kin atd. Navíc vám zůstanou i „delegátské“ výhody – poznáte spoustu lidí z celého světa, budete mít možnost poslechnout si odborníky na různá témata i slavné politické osobnosti (např. letos byl jedním z hostů dlouholetý německý ministr zahraničí Joschka Fischer).

Zkrátka a dobře – i pokud jste už v maturitním ročníku, BERMUN zůstává událostí, které se vyplatí zúčastnit.

Michal Pečeňa,
místopředseda RB

... z pohledu delegáta

V polovině listopadu jsem měla to štěstí zúčastnit se Berlínského Modelu Spojených národů. Byla to skvělá akce a já bych se ráda podělila o poznatky, které mi tato zkušenost přinesla, hlavně tedy o rozdíly mezi Modelem v Česku a tím u našich západních sousedů.

Jedním z hlavních je naprostá rozdílnost systému. Pokud vstoupí v Praze první jednací den cizí, nezasvěcený člověk na půdu výboru, uvidí delegáty vzorně sedící v lavicích, kteří povětšinou spořádaně mluví, pouze pokud jsou k tomu vyzváni. V Berlíně to během prvního jednacího dne vypadá jako v Praze o přestávce. Po sále je roztroušeno několik skupinek delegátů, kteří se více či méně věnují tvoření rezolucí. To není způsobeno neschopností předsednictva, ale tím, že první den je věnován pouze kuloárním jednáním. K večeru potom

každá skupinka vyprodukuje rezoluci. Kvalitu těchto narychlo sepsaných dokumentů zvyšuje to, že minimálně jeden delegát ze skupinky přijede na konferenci s již připravenou rezolucí. Druhý den už ale nastoupí přísná pravidla. Předsednictvo určí čas debatování o rezoluci, který se poměrně striktně dodržuje. Velmi často se tedy stane, že některé velmi důležité argumenty nejsou vyslyšeny pouze z časových důvodů. Na každý pozměňovací návrh bývá vyhrazena jedna až dvě minuty. Tento čas se obvykle neurčuje podle závažnosti návrhu, a tak často projdou návrhy,

které by v Praze byly nekompromisně smeteny ze stolu. Kromě nedostatku času k tomu přispívá ještě jeden faktor. Slovo totiž uděluje předsednictvo dle své libovůle. A tak se klidně může stát, že delegát mávajíc štítkem ve vzduchu celý den prostě nebude mít šanci jedinkrát promluvit.

Narozdíl od Prahy je v Berlíně celé předsednictvo tvořeno středoškolskými studenty. Na to může být z jedné strany pohlíženo jako na skvělou příležitost k otestování a vytříbení organizačních schopností studentů, ale na druhou stranu to nepřispívá ke kvalitě jednání. Stává se, že za předsednickým stolem sedí mladí lidé s minimálními zkušenostmi a slabými znalostmi problematiky. Jsou to lidé, kterým se možná zdá lehké přidělovat slovo, ale neuvědomují si, že řídí tok celé diskuse. Potom se stane, že delegáta, který jedná proti zahraniční politice zastupovaného státu, nejen že na to nikdo neupozorní, ale je mu stále přidělováno slovo. To může být třeba proto, že navštěvuje stejnou školu jako šestnáctiletý předseda výboru.

Zatím se asi zdá, že mluvím proti Berlínskému Modelu. Takový dojem já ovšem vyvolat nechci. Tato akce má mnoho kladů. Mezi

Pokračování na straně 7

Pokračování ze strany 6

nimi i to, že veškerá jednání probíhají v angličtině. Nechci se zde pouštět do argumentování, zda se projevy lépe přednášejí v rodném jazyce, nebo anglicky. Nepopiratelný fakt je ale ten, že tento jazyk umožňuje na BERMUNu mezinárodní účast. Bylo nesmírně zajímavé, když jsem jako delegátka Saúdské Arábie mohla hovořit se studenty ze Saúdské Arábie, kteří na Modelu zastupovali Jihoafrickou republiku, a zároveň s Němci, kteří se pokoušeli mluvit za Českou republiku. A nejen to, mezinárodní Model dá šanci mladým lidem s podobnými zájmy z celého světa sjet se na

jedno místo. Možnosti, které tato konference nabízí, potom nejsou jen v rámci agendy výborů, ale také v rukou jednotlivých delegátů. Pro mne byla čtyřdenní konference v Berlíně i přes všechny své nedostatky skvělým zážitkem a rozhodně doporučuji jakoukoliv účast na mezinárodních MUNech.

*Anna Hlaváčová,
Kongo, II. výbor*

Velká šachovnice: Amerika a svět podle Brzezinského

Velká šachovnice z pera Zbigniewa Brzezinského, jednoho z nejvýznamnějších amerických expertů v oblasti mezinárodních vztahů minulého století a poradce prezidenta Cartera, vyšla poprvé před deseti lety. Spojené státy tehdy byly sebevědomou, všeobecně respektovanou supervelmocí, která se kromě bezprecedentní síly pyšnila také celosvětovou morální autoritou. Potenciální konkurenti a vyzyvatelé – především Rusko a Čína – byli

ve slabším postavení, než jsou dnes.

Zatímco mnozí autoři rýsovali své velkolepé vize světového „liberálního impéria“ a „druhého amerického století“, Brzezinski střízlivě konstatoval, že Amerika je nejen první vskutku globální supervelmocí, ale zároveň i nevyhnutelně poslední. Velká šachovnice poskytuje návod, jak by Spojené státy měly využít své dočasné hegemonie k vytvoření stabilního liberálního globálního řádu, v němž by „hrozba války byla smetena ze stolu“ (s. 198).

Klíčem k získání a udržení dominance ve světě je pro Brzezinského – ve shodě s tradiční geopolitikou – kontrola nad

Eurasií, metaforickou šachovnicí, na které se utkávají světoví hráči. V první části popisuje dosavadní supervelmocí tohoto kontinentu od Římské říše až po SSSR a vysvětluje, proč se až Amerika stala hegemonem skutečně globálním a proč dokázala uspět ve studené válce. („Rozhodujícími faktory se staly politická životaschopnost, ideologická flexibilita, ekonomický dynamismus a kulturní přitažlivost,“ (s. 15). Jádrem knihy jsou kapitoly věnované klíčovým geopolitickým hráčům (za ně Brzezinski považuje Francii, Německo, Rusko, Čínu a Indii) a geopolitickým ohniskům, strategicky důležitým státům, kde se zájmy těchto hráčů často střetávají (jmenuje Ukrajinu, Ázerbajdžán, Jižní Koreu, Turecko a Írán). Ke každému z hráčů i ohnisek formuluje i doporučení pro americkou geostrategii, kterou pak systematicky shrnuje v poslední kapitole.

Od roku 1997 se svět v mnohém změnil: Spojené státy ztratily dost ze svého kreditu a u dřívějších oddaných spojenců často budí spíše rozpaky, Čína je stále silnější a Putinovo Rusko sebevědomější. Přestože se Amerika rozhodně neubírá cestou, kterou by si Brzezinski přál a podmínky pro realizaci jeho návodu jsou dnes nesrovnatelně obtížnější, Velká šachovnice jako celek na své aktuálnosti příliš neztratila. Až se bude příští americký prezident (či prezidentka?) pokoušet o překročení iráckého stínu, Brzezinského kniha by mu mohla být jedním z inspiračních zdrojů pro nevyhnutelné skloubení liberálního idealismu s tradiční Realpolitikou.

- je -

Jak konzumovat PSS... Aneb diplomati v plenkách

Dobrý den, anketa: „Proč se účastníš Pražského studentského summitu?“ Tuto otázku jsi už určitě slyšel. Slyšel jsi i spoustu verzí odpovědí – od sebediagnostické: „Mám trému z výstupů před lidmi a léčím se šokem,“ přes frázi „Model mi přinese spoustu zkušeností, znalostí a nových tváří,“ po ňuninkovské „Maminka chce, abych byl diplomat.“ Jiná hlava, jiný důvod.

Proč zrovna ty sedíš v lavici, scanuješ Chronicle a peřinu jsi ze sebe právě v sobotu ráno odhodil trestuhodně brzo? Jsi prostě zvědavý. Na 400 lidí se přijelo zúčastnit unikátního divadelního představení, kde jsou herci zároveň scénáristé i publikum. Už je ověřeno, že kulisy jsou bytelně postavené (*vlezlý pozdrav organizátorům*). Je naší povinností a ctností odvděčit se spoluprací na ději. A úspěšně se odvděčíme jen tehdy, když profesionálně odehrajeme své role.

Ano, účast na Modelu není zadarmo a tím nenarážím na delegátský poplatek (*nevěděčné rýpnutí sponzorům*). Je nutné umět umně odveřovat procedurální pravidla, jakmile se

někdo dopustí přestupku. Je dobré vědět, že na: „How do you do?“ se neodpovídá: „Well, thanks.“ Je samozřejmě znát z jakého hlavního města dostáváš své „diplomatické instrukce“. A nejdůležitější je tyto instrukce patřičně emotivně interpretovat a věcně (*věcně*) dezinterpretovat instrukce druhých.

Pozor tedy – není nic tragičtějšího než drama s dobrou pointou, ale špatným obsazením. Nicméně, všichni herci po představení odkládají kostýmy a zjevují se opět v civilním životě. Nebojte se tedy přijmout pozvání na kafe od „Íránce“ nebo od „soudruha“, ač hrají záporné postavy. Probírat se v divadelních výjevech vám určitě nebude nepřijemné.

Pochopil jsi už, proč jsi na Summitu? Ne? Špatně jsi četl... Model je totiž rentabilní investiční příležitost (*pozdrav II. výboru*). Pokud do něj něco vložíš, něco se ti zcela jistě vrátí. Co to bude, to si povíme za rok.

*Jan Teplý
Indonésie, II. výbor*

Model OSN

Na slovíčko s Veronikou Bartíkovou

Na úvod nám, Verčo, řekni pár vět o sobě.

Jmenuji se Veronika Bartíková a studuji osmým rokem na Gymnáziu v Sokolově. Pražského studentského summitu se účastním letos podruhé a v tomto roce mám tu čest zastupovat Itálii v Radě bezpečnosti (RB). V loňském roce jsem byla delegátkou Kanady ve Světové zdravotnické organizaci (WHO).

Jak ses k Modelu dostala?

O Modelu jsem se dozvěděla úplně náhodou ve škole a ze začátku mne vůbec nenapadlo, že bych se jej zúčastnila. Na informační schůzku jsem šla původně jako doprovod někoho jiného, ale po pár minutách, kdy mí spolužáci, troufám si říct přímo nadšeně, popisovali Pražský model Spojených národů, jsem změnila názor a rozhodla se, že se do Modelu přihlásím. Můj první výbor, tedy WHO, měl být výborem, o kterém všichni mluvili jako o „klidném“ a „bezkonfliktním“, ale upřímně mohu říct, že tomu tak skutečně nebylo. Nejenom problém ženské obřízky zvedl ze židle několik delegátů.

O co zásadního tě Model obohatil?

Jednoznačně mi pomohl v rozvinutí rétorických schopností a v překonání menší stydlivosti mluvit před větším počtem lidí. Naučila jsem se rychleji reagovat a také nahlédla pod povrch nejrůznějších problémů.

Jak se těšíš na jednání v RB? Myslíš si, že to bude oproti jednání ve tvém bývalém výboru velká změna?

Změna – to je asi to správné slovo, které letos vše vystihuje. Jiné je pro mne

samozřejmě nejenom zaměření témat bodů agendy, ale podstatný rozdíl je i v počtu jednajících stran. Je to zvláštní pocit sedět v místnosti, kde je „pouze“ 14 dalších velvyslanců/delegátů. Ale i přes mírnou nervozitu se na jednání těším.

Jaké jsou hlavní priority italské zahraniční politiky?

Těch priorit je skutečně mnoho. V rámci EU je to bezpochyby úspěšné snižování státního dluhu, který je druhým nejvyšším, dále pak připojení se k ekonomické konjunktuře ostatních zemí eurozóny. Pokud se podíváme na zbytek světa, pak se Itálie soustředí na rozvíjení vztahů s ostatními státy, a to především na poli mezinárodního obchodu. A co se týče například států Afriky, Itálie je zde jedním z největších poskytovatelů jak technické tak i finanční pomoci rozvojovým zemím. Jinými slovy bez Itálie by bylo světové společenství výrazně oslabeno a přišlo by tak o jednoho z nejdůležitějších spojenců, jakého OSN v Itálii bezesporu má (smích).

- pj -

WTO - SVĚTOVÁ OBCHODNÍ ORGANIZACE

Na dnešním workshopu:

- přednáška a diskuse s Martinem Pospíšilem;
- rozbor Jednacího řádu
- stanoviska delegátů k otázce subvencí a cel v zemědělství, plenární diskuse;
- kuloární jednání – vyzkoušejte si v praxi jejich důležitost v rámci rozhodovacího procesu WTO.

První setkání bylo zaměřené výhradně na představení Světové obchodní organizace, na objasnění procesů jednání a rozhodování a na přiblížení myšlenek principů této organizace. Středoškolská studenti si poprvé vyzkoušeli roli ministrů zastupovaných států. Zároveň se setkali s pěti vysokoškoláky, kteří zastupovali čtyři mezinárodní organizace a Evropská společenství. Na začátku setkání proběhlo představení celého výboru a krátká diskuse o obecných cílech a nedostacích WTO. Poté měli delegáti možnost dozvědět se o organizaci mnoho zajímavého při přednášce Štěrbové. Na závěr si ministři vyzkoušeli „jak chutná

konsensus“ při příležitosti přivvání další delegace k simulaci jednání WTO.

Dnešní setkání se celé ponese v duchu seznamování se s prvním bodem agendy, tedy s problematikou subvencí a cel v zemědělství. Přednáškou a následnou diskusí nás potěší odborník na slovo vzatý, vedoucí úseku WTO ve Stále misi ČR v Ženevě, Martin Pospíšil. Delegáti si zároveň vyzkouší na vlastní kůži kuloární jednání, která jsou v rozhodovacím procesu WTO tak důležitá. Těšíme se tedy na rozdílné postoje, kompromisy a možnou shodu v otázce subvencí a cel v zemědělství.

RADA BEZPEČNOSTI

Na dnešním workshopu:

- *seznámení delegátů s Jednacím řádem;*
- *přednáška na téma Kosovo;*
- *rozprava na téma Kosovo;*
- *stanoviska delegátů k otázce budoucího statutu Kosova.*

Jednání Rady bezpečnosti na prvním workshopu bylo, stejně jako v minulém roce, odlišné od jednání na workshopech následujících. Delegáti totiž nevedli diskusi z pozice zastupovaných států, ale tlumočili ostatním své vlastní, čistě osobní názory. Mluvílo se o situaci v Kosovu, která bude i tématem dnešního workshopu. Pokud by šlo vyjádřit pocity delegátů z rozpravy jediným souslovím, pak by to pravděpodobně byla „ztráta iluzí“ – začínající diplomaté se dozvěděli mnoho o zákoutích zahraničněpolitické praxe, která je na hony vzdálená světu novinových titulků. Tím, kdo je se světem reálné diplomacie seznamoval, byl předseda Správní rady Asociace pro mezinárodní otázky Antonín Berdych. Rozprava strhla i členy předsednictva, kteří se nakonec zapojovali možná i více, než se od nich požadovalo. Celkově se dá říci, že si delegáti odnesli mnoho nových znalostí, které jistě zúročí právě dnes, kdy se budou bit za zájmy svého státu v kosovské otázce.

I. VÝBOR – VÝBOR PRO ODZBROJENÍ A MEZINÁRODNÍ BEZPEČNOST

Na dnešním workshopu:

- *přednáška Miroslava Mareše z Masarykovy univerzity na téma terorismus;*
- *stručný úvod do protiteroristického boje;*
- *Jednací řád v praxi;*
- *diskuse k otázce „Boj proti terorismu“.*

První workshop v I. výboru proběhl ve znamení seznamování se. Delegáti se seznámili s předsednictvem a také s prvním tématem letošního ročníku – s jaderným odzbrojením. Nejdříve byl pro ně připraven malý kvíz, ve kterém odpovídali na otázky, – např. co je to sankce či embargo a kdo a na co je může uvalit. Jednotlivé skupinky pak dostaly za úkol obhájit nebo vyvrátit některá z často diskutovaných tvrzení, která se týkají buď OSN anebo jaderných zbraní. Ke slovu

tak přišla také myšlenka „jaderné zbraně všem“ nebo otázka, zda by měla OSN mít vlastní armádu.

Po přestávce předvedlo předsednictvo na tématu iránského jaderného programu, jak vypadá jednání ve výboru. Místopředseda Jaroslav Hais následně krátce vysvětlil, jaké jsou cíle delegáta na Modelu OSN a jakými pravidly se jednání ve výboru i v kuloárech řídí.

Na závěr workshopu dostali delegáti příležitost prodiskutovat své názory

na výstavbu amerického radaru v Brdech. Debata byla ukončena malým vnitrovýborovým referendem, zda radar „ano“ či „ne“, a s dvouřetětinovou většinou jsme jej odsouhlasili.

Na prvním workshopu si delegáti vyzkoušeli jednání před ostatními a obhajování svých vlastních názorů, poprvé a naposledy jsme tak mohli být svědky situace, kdy Izrael a Írán horovaly pro stejnou věc.

II. VÝBOR – HOSPODÁŘSKÝ A FINANČNÍ VÝBOR

Na dnešním workshopu:

- *prezentace stanovisek k bodu agendy „Naplňování rozvojových cílů tisíciletí“;*
- *seznámení se s Jednacím řádem;*
- *představení bodu agendy „Zhroucené státy“;*
- *případová studie zhrouceného státu, diskuse.*

Bývá zvykem, že první přípravné setkání je spíše organizační a delegáti, mezi nimiž byly letos zhruba dvě třetiny nováčků, se příliš nevyjadřují. Letos však delegáti překvapili předsednictvo svou výřečností a zápal. V obou interaktivních hrách, z nichž jedna byla inspirována příručkou 60 důvodů pro OSN a druhá se věnovala prvnímu bodu agendy Naplňování rozvojových cílů tisíciletí, se rozproutily velmi živé diskuse. V obou těchto hrách museli delegáti spolupracovat ve skupinkách. Pro tentokrát

nebylo cílem zastávat postoj „své země“, nýbrž šlo o sjednocení názorů a vytvoření kompromisů v rámci daných skupin.

Na prvním workshopu jsme se také zabývali prací delegáta a základy Jednacího řádu, což bylo potřebné pro pozdější debatu. Delegátům byl představen II. výbor VS včetně členů předsednictva a byli mj. více seznámeni s jednotlivými body agendy.

III. VÝBOR - SOCIÁLNÍ, KULTURNÍ A HUMANITÁRNÍ VÝBOR

Na dnešním workshopu:

- *seznámení s Jednacím řádem;*
- *diskuse s hostem;*
- *jednání k Situaci vnitřně vysídlených osob v Súdánu.*

Na minulém přípravném setkání bylo na programu ve III. výboru hned několik důležitých bodů. Na začátku se delegáti seznámili se členy předsednictva. Poté měli možnost debatovat s hostem, analytikem Asociace pro mezinárodní otázky, Filipem Moravcem o loňské válce v Libanonu. A nejen to, po přestávce se pokusili vcítit do rolí jednotlivých orgánů OSN a v rámci svých kompetencí libanonskou krizi vyřešit či jejímu řešení napomoci. Tady měli delegáti poprvé možnost předstoupit před plénem a formulovat řešení, na kterých se dohodli. Nutno říci, že mnohdy předčili své kolegy ze skutečné OSN a přišli s velmi

inovativními nápady. Po přestávce bylo delegátům představeno Valné shromáždění a práce delegáta. Byli upozorněni na to, čeho se mají vyvarovat a co jim naopak pomůže v zastupování svého státu.

Předsednictvo III. výboru děkuje zúčastněným delegátům za projevený zájem a aktivitu a zároveň doufá, že se na dnešním workshopu sejdou v hojném počtu a o vášnivě vyměňování názorů nebude nouze. Žádáme proto delegace o vyslání svých zástupců do našeho výboru, aby zde mohli hájit zájmy svého státu a nenechat své spojence na holičkách.

WHO – SVĚTOVÁ ZDRAVOTNICKÁ ORGANIZACE

Na dnešním workshopu:

- *ucelení prezentace o bodu agendy Výživa;*
- *projednávání bodu agendy Výživa;*
- *úvod do Jednacího řádu;*
- *prezentace dalšího bodu agendy Závislosti.*

První letošní přípravné setkání WHO proběhlo v duchu nepříliš formálním, ale o to přátelštějším a otevřenějším. Logicky bylo na programu všeobecné seznamování: představovalo se předsednictvo i delegáti. Dále byli delegáti obeznámeni s historií a fungováním reálné Světové zdravotnické organizace, ale také například s tvorbou stanoviska pro vlastní jednání a stručně i s jednotlivými body agendy.

Ve větší míře bylo rozebráno první téma - Problematika výživy - které se netýká pouze hladovějících nejen v chudých státech světa, ale i obézních většinou ve státech bohatých. Velký ohlas sklídila i diskuse nad nedávno skončenou výstavou Bodies... The Exhibition, které jsme ovšem nemohli věnovat tolik času, kolik by studenti (vystupovali totiž výjimečně sami za sebe a ne za svůj stát) využili. Delegáti v nás zanechali dojem, že jejich úroveň je letos opravdu vysoká. Přesto věříme, že se během roku ještě pozvedne a jarní Konference bude plná radosti z dobře vykonané práce.

CSD – KOMISE PRO UDRŽITELNÝ ROZVOJ

Na dnešním workshopu:

- *představení Jednacího řádu;*
- *přednáška Martina Přečka k tématu: Jaderná technologie pro rozvojový svět;*
- *prezentace stanovisek;*
- *diskuse delegátů.*

Na úvod prvního přípravného setkání CSD byly delegátům, po představení předsednictva jeho předsedkyní Zuzanou Rimešovou, předloženy možnosti získávání informací užitečných pro zastupování svých zemí v prezentaci odborného poradce Martina Přečka. Poté místopředsedkyně Jana Hlaváčová seznámila nové delegáty s hlavními úkoly a způsobem práce delegátů. V krátké scéně pod taktovkou místopředsedy Jana Braunsbergera jim byla naznačena funkce procedurálních pravidel jednání, jež si budou muset do konference osvojit (popř. připomenout).

Po krátké přestávce následovala již tradiční přednáška Miroslava Havránka, pracovníka Centra pro otázky životního prostředí Univerzity Karlovy a dlouholetého spolupracovníka CSD na Modelu OSN, která se týkala obecně historického pozadí, principů a interpretace konceptu udržitelného rozvoje.

Po velmi zajímavé přednášce a představení agendy CSD pro příští workshopy následovala další krátká pauza a po ní proběhla interaktivní hra na téma světové chudoby. Odpovědi, aktivita a zaujetí delegátů naznačují, že letošní ročník by mohl být obzvlášť úspěšný.

Model NATO

WS I - summary

The first Model NATO workshop as a part of PSS 2007/2008 season started on November 10 at a joint session with Prague Model UN, accompanied by a lecture from former Minister of Foreign Affairs, Cyril Svoboda, while the Secretariat, including two “rookies”, was busy with the final preparations of the North Atlantic Council.

Following Mr. Svoboda’s speech and a transfer to the Council, the session opened with delegates introducing their “neighbor” so to reduce their nervousness. Next, Martin Nedvěd and Hanka Bojdová delivered their presentations on Application forms and Essays evaluation. They tried to emphasize the strong points mentioned by the delegates in their essays, but equally advised them how to easily avoid careless mistakes. Then followed a presentation by Tomáš Šindelář concerning the Model NATO program for this season, after which the delegates were asked to express their ideas and expectations of Model NATO. Another presentation given by Luděk Mohr was aimed at information processing and how to gather relevant information. Know-how of finding exact information will be very crucial for delegates during upcoming workshops. Just before the break, everyone had a chance to express their opinion on “Why NATO?” The controversial question forced everybody to react and its positive echo proved that the delegates have an undeniable right to hold their posts.

After the break, the Council welcomed its premier guest this season – Mr. Petr Zlatohlávek, NATO Information Centre Executive Director. Mr. Zlatohlávek prepared a very amusing

speech on NATO history and general work. The three quickest delegates’ answers to his question were awarded with a NATO package including interesting NATO DVD’s, a T-shirt and documents. The packed program culminated with the “Working Groups.” Delegates were divided into four groups. The task was to harmonize their positions on defense budgets policy. Afterwards, moving back to the North Atlantic Council formal session, the Ambassadors were asked to negotiate according to the strategy they had previously agreed to. Although no consensus has been reached, primarily due to lack of time, this exercise certainly painted an image of future negotiations.

We try to open the door between army and public...

Could you describe the activities of the Information Centre about NATO (IC NATO) more in detail?

The IC NATO in Prague was established in 2002 by the Ministry of Foreign Affairs and is run by a nongovernmental organization Jagello 2000. Jagello 2000 is the leading organization in the Czech Republic in the field of Public Diplomacy, according to the NATO, which means discussing the security issues with public. The IC concentrates on three main topics. Firstly, it operates the actual Information Centre and a library in the Rytířská street. It is a place where everyone is free to come, take a booklet,

browse a book and ask questions about the NATO. The second part of our task is so called outreach program where we focus on groups of high school students and prepare presentations, contests and visits to the military bases for them. It as well includes organization of scholar conferences and seminars, about which there is information at our web-page, The third part comprises of running a web-page focusing on the NATO, army and security (www.natoaktual.cz), where additional information concerning the NATO, as mentioned above, and the Czech Army, is easily accessible.

Please, let the readers know how

Jagello 2000 works.

Jagello 2000 is actually an organization, which takes care of several projects. One of them is the IC NATO which is carried out for the Ministry of Foreign Affairs. There are other programs, for instance the high school contest Aliante or the NATO Day in Ostrava. We also work on international projects such as seminar organization.

What is the reaction of general public to your activities?

I have to say that it is very positive.- and not only in the case of big projects such as the NATO day in Ostrava, where we had sixty thousand participants this year.

Pokračování ze strany 11

The public acceptance is also great with the high school contest Aliante. Annual winners, usually a group of about 30 students from Europe and the United States, get the opportunity of visiting different facilities in any NATO country of their choice for two weeks. This fall we went to the United States and visited the missile defence bases in Colorado. We have been the very first visitors to the Schriever base ever, so it was an experience not only for us, but also for the local personnel. We provide similar travel options also within the Czech Republic through the Get to Know NATO program. We try to open the channels between the army and the public. Armies can not work properly without a wide-spread public support.

You mentioned the missile defense issue. What is your personal opinion on the radar base in the Czech territory?

I would split this question into halves. The first one is whether the Czech Republic should be included in the American missile defence program and the second one concentrates more on the approach of both negotiating parties, Czech and American ones. My answer to the first part is unambiguously positive, due to the fact that there are certain threats, like, for instance, a ballistic attack against which Europe does not have an appropriate defence system. Iran has not developed such capacities yet, but provided she develops and wishes to launch a long range ballistic missile with a warhead that can carry a weapon of mass destruction, and this is the capacity Iran is working on, Europe has no way of defending herself against such an attack. If we join the American project alongside with Poland, the American missile defence system will cover most of Europe. This in effect means that we will be protected from such threats. It is also true that Iran probably does not have the capacity, but at the other hand it is widely known, that Iran strives to develop both the long range missiles and WMDs, although this could take them several years. Building missile defence can not be accomplished in a year. Americans have been working on it for decades and it is going to take five more years until this program will be fully functioning in

Europe. That means if we waited for any real threat coming from Iran, it would be too late. We simply have to prepare in advance.

The second part of the question is about the presentation of the project to general public. Here, I think, and it is only my personal opinion, that the fact that until now, there has been no American project facing such a medial and public interest, is showing off. So the experience of providing information about this system is not long enough. In this respect, providing information to the citizens of the Czech Republic could have been

smoother, but on the other hand, such matter can never be perfect. The question of plebiscite is something completely different. At the moment, when there are no provisions in the Czech constitution for the plebiscite on such issue, it is a subject of discussion to what extend the technical information should be made public. A lot of this information is classified, so people in the United States cannot access the information and neither can we. Because of this, the public can feel as if the American side was not treating the Czech one equally. But even when tanks are sold, the buyer never knows all the specifications,

because they are classified. If the buyer knew them, the enemy could too.

Are you personally for or against the plebiscite?

I am against for several reasons. Concerning the formal one, it is unambiguously government, the representatives we voted to the parliament, who has the competence to make such a decision and then defend it in front of the public. This is why we vote for them, this is their job and they have to do it. The second reason is that taking decisions in this manner as far as the security issues are concerned, is not very beneficial, according to my opinion, and it was proven several times in the history. It is obvious that if we voted whether to abolish taxes, everybody would vote in favour, but this would lead to a state collapse. There are certain issues that cannot be voted on in the plebiscite and this is one of them.

Švejnar or Klaus? Why?

Certainly Klaus, even though I am not his big supporter. I have to admit, that during his presidential time he has proven himself competent. He has taken the edges of some, let say, provocative opinions that divided Czech society and became accepted by most of the public, he has a great support. I think he handles his position well, even though he has some provocative opinions about the European Union or the climate change. But sparkling discussion and drawing attention to the Czech Republic can only do well. I do value highly professor Švejnar and his work. But there would be a problem with him not living in the Czech Republic. In some countries, this would not make a difference, which can be seen on the example of Latvia. The president Vaira Vīķe-Freiberga, who had spent most of her life in Canada, was able to successfully run the country and was greatly accepted by the public. I think that taking over personalities from abroad simply does not fit our little Czech nature.

- pj -

Pre-X-mas NATO

In order to respond to John Lennon's "So it is Christmas – and what have we done" affirmatively, plenty of work lies ahead of Model NATO Ambassadors prior to and during the second workshop. Following the opening workshop, which focused on ice-breaking and team building, it is now time to concentrate on the business.

Altogether, four general topics are on the table for the second year of the project: NATO Operations, European Missile Defense, NATO Enlargement and NATO-Russia relations. This December will thus be devoted to field missions of the Alliance.

Currently, NATO has over 60,000 soldiers deployed in 5 military operations worldwide. The Alliance is a key global security actor and is no longer concerned with defense of its members' territory only, but is present in regions as distant from NATO borders as

Afghanistan or Darfur. The North Atlantic Council must adopt every political decision regarding the missions unanimously and, naturally, the Model NATO delegates will need to master this most vivid activity of the organization.

Another challenging aspect of the project is the Rules of Procedure. The second workshop will introduce the instrument to the Council. In comparison with the previous year, the rules have been partially modified in order to serve as a more transparent and therefore convenient tool of diplomacy. The first portion of the rules is to be offered on December 15, 2007. As stuffing is a popular discipline during the advent time, let's hope that Model NATO will satisfy everyone's appetite once again.

- ťš -

Joking during discussion

André (Bulgaria): „So you want to have peace by force?“

Petr Zlatohlávek: „You have never seen thing like that.“ (Answer to the question if the lecture is going to be interesting.)

Petr Zlatohlávek: „Who has emblem for 60 years?“

Tomáš Šindelář: „McDonald?“

Petr Zlatohlávek: „McDonald and NATO.“

Blue blood sign

Tomáš: „Another possibility“

Petr Zlatohlávek: „Ááá get drunk. So did the next guy.“

Tomáš (USA): „I want to manipulate with people.“ (Answer to question: „Why do you join the Model NATO?“)

Quotations from the Model NATO application essays

This year the applicants of the Model NATO were supposed to take the role of NATO's Secretary General and to point out what the main challenges and difficulties are that NATO faces. The delegates managed to realistically portray the issues that NATO faces in the real world, including the role of NATO, its partnership with other international organizations and not surprisingly also some difficulties related to possible future NATO enlargement. The Model NATO delegates have selected these three quotations to be the most representative ones:

Tomáš Pejchal

When Lord Robertson was leaving his office in 2003, he said: "Today, NATO is a problem solver. It must go where the trouble is." I am saying: "NATO must go where the trouble could be."

Ondřej Pavlík

In recent years, the NATO has successfully enriched its numbers, which has had a positive impact not only on new members, but also on old member countries. It brought new sources into NATO's world defence system and confirmed NATO's role as one of the most significant global peace-making bodies.

Jan Toloch

I want to mention conditions for joining the Alliance. Although it is quite difficult and the Membership Action Plan is an important programme I would be careful not to exceed the quality by the quantity if we take the allied forces' point of view.

Fotogalerie

Ranní registrace - chcete mě?

Okouzlující registrační tým.

Za 5 minut začínáme...

Delegátky, které nepodcenily přípravu.

Cyrl Svoboda zaujal všechny delegátky.

Jednání ve II.výboru.

Top partneři

Generální partner Modelu OSN

Hlavní partner Modelu OSN

Model NATO is co-sponsored by the North Atlantic Treaty Organisation.

Univerzitní partner

Hlavní partner Modelu EU

Partner jednání

Dodavatelé služeb

Mediální partneři

Za spolupráci při vytištění Chronicle děkujeme PricewaterhouseCoopers.

asociace pro mezinárodní otázky
association for international affairs

www.amo.cz

Asociace pro mezinárodní otázky využívá zpravodajství z databází ČTK, jejichž obsah je chráněn autorským zákonem. Přepis, šíření, či další zpřístupňování tohoto obsahu či jeho části veřejnosti, a to jakýmkoliv způsobem, je bez předchozího souhlasu ČTK výslovně zakázáno.

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149 vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktorka: Michaela Baginová, tel: 721 711 293; zástupkyně šéfredaktorky: Kateřina Palová, tel: 604 155 942; e-mail: chronicle@amo.cz; odborná spolupráce: Lucie Bednářová, Zuzana Benešová, Jana Drlíková, Jakub Eberle, Petra Jiráňková, Luděk Mohr, Martin Nedvěď, Michal Pečeňa, Kateřina Palová, Jana Srpová, Tomáš Šindelář, Daniela Zrucká; technická spolupráce: Radoslav Srp; fotografie: Iva Michaljaničová, Martin Nedvěď.
